

Resolució 336/2017, de 6 d'octubre de 2017

Número d'expedient de la Reclamació: 361/2017.

Administració reclamada: Departament Territori i Sostenibilitat. Secretaria de Medi Ambient i Sostenibilitat.

Informació reclamada: Import de les multes imposades a empreses per infracció de la normativa ambiental 2006-2016, en format electrònic.

Sentit de la Resolució: Desestimació.

Resum: D'acord amb el caràcter supletori de l'LTAIPBG establert a la seva disposició addicional primera, apartat segon, i considerant que la LAIA no preveu expressament la possibilitat de reclamar davant d'un òrgan independent i especialitzat com la GAIP en cas de denegació d'accés, cal concloure que és d'aplicació aquesta via addicional i voluntària de garantia en l'accés a la informació també a l'àmbit del medi ambient i que la GAIP és competent per atendre les reclamacions que se li adrecin per denegació de l'accés a informació ambiental. És exigible a l'Administració per mor del dret d'accés de la ciutadania una certa tasca d'elaboració o de tractament per a l'extracció de dades que consten a registres o arxius; ara bé, aquesta tasca d'elaboració no pot ser desproporcionada o excessiva, tenint en compte que es duu a terme amb personal públic. En el cas que ara es resol, l'SMAS ha dut a terme ja una tasca considerable d'elaboració de la documentació, que permet a la persona reclamant tenir informació útil i valuosa a partir de la qual concretar els criteris de cerca o focalitzar la consulta presencial, per exemple, en un tipus d'infracció de la normativa mediambiental, o en un reiterat comportament infractor de determinades empreses, o concentrant la investigació en les sancions de major gravetat, etc. La tasca d'elaboració ja realitzada per atendre la sol·licitud facilita a la persona reclamant, doncs, la definició de futures actuacions d'investigació i la concreció de paràmetres de cerca més acurats, que permeten reduir la carrega de treball necessària ara per a atendre-la en els termes en què es formula, i que per les circumstàncies del cas es considera, efectivament, excessiva. No s'invoquen, doncs, per part de l'SMAS límits legals aplicables que justifiquin una desestimació parcial del dret d'accés, sinó que des del reconeixement del dret i l'oferiment de facilitar-li la consulta directa dels expedients, es fan consideracions sobre la complexitat de llistar aquestes dades i oferir-les en format digital tenint en compte que no es poden extreure per mitjans informàtics. La Comissió considera que el canvi de format d'accés aplicat per l'Administració està justificat. Tot això, sens perjudici d'encoratjar vivament l'SMAS de proveir-se d'eines tecnològiques que facilitin l'extracció automàtica i la consulta ciutadana de dades tan sensibles i d'interès públic com ho són les relacionades amb la protecció del medi ambient i amb l'activitat sancionadora de l'Administració en relació amb el càstig de les infraccions de la normativa que el protegeix.

Paraules clau: Generalitat. Medi Ambient. Règim especial d'accés. Sancions. Tasca complexa d'elaboració. Forma o format d'accés.

Ponent: Elisabet Samarra i Gallego.

Antecedents

1. El dia 28 de juliol de 2017 va entrar a la GAIP la Reclamació 361/2017, presentada contra la Secretaria de Medi Ambient i Sostenibilitat (SMAS) del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat, en relació amb la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent següent. La

persona reclamant declina el procediment de mediació regulat a l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG).

2. El 2 de maig de 2017 la persona reclamant va presentar per canal electrònic la sol·licitud d'informació següent adreçada a la Generalitat, àmbit de medi ambient: *"Relació de multes o sancions econòmiques de qualsevol mena interposades per la Generalitat o qualsevol agència depenent per qualsevol tipus d'infracció de normativa de tipus ambiental durant el període 2007-2017. Es sol·licita: nom de l'empresa sancionada, tipus de sanció o multa, data de la sanció, import de la sanció i motiu de la sanció"*.
3. El 15 de juny de 2017 el Subdirector General d'Informació i Foment de la Sostenibilitat del departament respon la sol·licitud i fa tramesa annexa d'arxius en format pdf que recullen les dades relatives a les sancions gestionades per les unitats de l'SMAS, així com la informació relativa a sancions per infracció de la normativa de protecció d'animals, que entre el 2007 i el 2011 era competència del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació. Justifica en l'escrit la fragmentació de la informació que s'annexa en el fet que són dades extretes de bases de les diferents unitats i demarcacions territorials. Finalment, l'escrit informa que pel que fa a les sancions aplicades en matèria d'aigua i residus, que formaven part de la sol·licitud, s'ha traslladat la petició als organismes competents, l'Agència Catalana de l'Aigua i l'Agència de Residus de Catalunya, per tal que li donin el tractament oportú. Cadascuna de les tres resolucions administratives sobre aquesta única sol·licitud, dictades per l'SMAS i per les dues agències esmentades respectivament, van ser objecte de reclamació davant la GAIP, assenyalades amb els números 361/2017, 362/2017, 363/2017.
4. En l'escrit de reclamació a la GAIP, de 28 de juliol de 2017, la persona reclamant considera que la informació que se li ha facilitat és parcial, ja que no inclou de forma clara els cinc conceptes que es van demanar (tipus o motivació de la sanció, organisme que l'imposa, quantia o import de la sanció, nom o raó social de l'infractor i data de la sanció), sense major precisió dels camps o tipus de dades que manquen.
5. El 8 d'agost de 2017 la GAIP comunica a la persona responsable de la Unitat d'Informació del Departament de Territori i Sostenibilitat la presentació d'aquesta reclamació i li demana que, en el termini de deu dies, li trameti un informe que reculli el seu posicionament i actuacions en relació amb la sol·licitud d'accés en què es fonamenta la reclamació, i que li en remeti l'expedient. En la mateixa data, la GAIP informa a la persona reclamant que s'admet provisionalment a tràmit la reclamació, identifica la persona responsable de la seva tramitació, li indica els propers tràmits que se seguiran.
6. El 17 d'agost, l'SMAS remet l'expedient relatiu a la tramitació de la sol·licitud, amb la totalitat de la informació que ja hauria proporcionat a la persona reclamant. Es tracta quatre conjunts de llistats que contenen el nif i el nom de l'empresa sancionada, el sentit del procediment

sancionador (imposar multa, sobreseure, desestimar el recurs, caducitat...), la matèria o àmbit de la infracció, l'any i el tipus o gravetat de la sanció.

7. El 23 d'agost de 2017 té entrada a la GAIP l'informe reclamat a l'SMAS. En ell, es justifica que, en no disposar la Secretaria de tota la informació que es demana, la sol·licitud s'ha derivat a l'Agència Catalana de l'Aigua i a l'Agència de Residus de Catalunya per a què responguin de la seva activitat sancionadora, tot informant-ne amb data 11 de maig a la persona reclamant. Pel que fa a la informació que és en poder de l'SMAS, diu que la sol·licitud abasta 40.405 expedients tramitats en el seu moment per diferents departaments i amb diferents programes de gestió electrònica, la qual cosa li dificulta oferir les dades tal i com es demanen. Ho expressa així: *“respecte de la informació que es facilita a la sol·licitant cal indicar, en primer lloc, que durant l'ampli abast temporal a què es refereix la sol·licitud d'informació (2007-2017) els àmbits competencials referents a la matèria que n'és objecte i la gestió els expedients que contenen la informació sol·licitada han estat gestionats per diferents Departaments de la Generalitat de Catalunya, en funció d'on recaiguessin les competències, alhora que s'han utilitzat múltiples formats i aplicacions informàtiques (CITRIX i SANQUA). Això implica que s'ha hagut de dedicar un esforç important per aplegar tota la informació sol·licitada, que abasta més de 40.000 expedients. Tanmateix, la informació s'ha facilitat amb el contingut, estructura i format que se'n disposa.*

Per facilitar la informació amb l'estructura, contingut i format que la sol·licitant demana caldria una tasca de reelaboració/recopilació (format digital) que es considera que no s'està obligat a dur a terme d'acord amb la Llei 27/2006. En tot cas el dret a l'accés a la informació ambiental està garantit accedint a la informació que demana en el format que es disposa (analògic/paper) consultant els expedients que fossin del seu interès, i localitzats físicament en els diferents arxius dels diferents Departaments i Serveis Territorials.

Per tant, la informació que facilita la Secretaria de Medi Ambient i Sostenibilitat és tota aquella que disposa enregistrada en les seves bases de dades electròniques, i només s'hi han exclòs les dades de caràcter personal (el nom i el DNI) de les persones físiques d'acord amb establert per l'article 13.2.f de la Llei 27/2006.”

8. El 29 d'agost la GAIP sol·licita del departament que amplií la informació facilitada detallant quina informació ha estat lliurada a la persona reclamant concretant en quin moment ho fou, i quina informació resta pendent de lliurament, tot justificant raonadament si consideren d'aplicació algun límit a l'accés i identificant concretament la part de la informació que en quedaria afectada.
9. El 30 d'agost de 2017 l'SMAS amplia la informació relativa a l'elaboració de la resposta donada a la persona reclamant i la concreció de la informació que li han traslladat i la que no s'hauria facilitat, argumentant-ne les raons. En aquest informe ampliadori, a més de reiterar-se els

arguments que consten en l'informe inicial emès per a la GAIP (antecedent 7) es concreta que la informació tramesa, després de l'explotació de la base de dades de què disposa, és la següent:

“Nom de l'empresa sancionada/ Nom o raó social de l'infractor (s'ha exclòs només les dades de caràcter personal com s'indica en els múltiples pdf).

Data de la sanció.

Imports. Només s'ha pogut incloure per aquella base de dades que disposa de l'import de la sanció. “Tarragona_pr_2016.pdf” referent a les sancions de la matèria de protecció dels animals.

No es disposa en format digital del “tipus de sanció o multa”. Si que conté informació referent a si és un expedient que fa referència a una sanció “Lleu” o “Greu”. No es disposa el “motiu de la sanció”. Però s'inclou un camp “materia_sancionador”, on s'especifica l'àmbit competencial al qual fa referència (contaminació acústica, contaminació atmosfèrica, activitats extractives, pesca, caça, forestal, espais naturals, incendis forestals, prevenció i control de declaració d'impacte ambiental ...).” Conclou afirmant que “al no disposar d'una aplicació informàtica que reculli tota la informació sol·licitada en la primera consulta i la seva posterior reclamació, no s'està denegant l'accés a la informació ambiental, ja que s'ha facilitat en el format i la forma que es disposa, d'acord amb la Llei 27/2006. La sol·licitant podria accedir a tota la informació que demana (Tipus motivació de la sanció, imports i organisme que la imposa) només accedint físicament als 40.405 expedients sancionadors repartits en els diferents arxius, a les seus de les diferents Direccions Generals dels dos Departaments de la Generalitat de Catalunya i a les corresponents seus dels serveis territorials, en funció de la data en què exercien algunes de les competències pròpies de medi ambient.”

10. El 14 de setembre la GAIP trasllada a la persona reclamant l'informe ampliadori del departament, per tal que comuniqui si, a la vista de la justificació que conté, pel que fa a la limitació de les dades que s'han facilitat, considera necessari continuar amb el procediment de reclamació. Atès que la persona reclamant fa una resposta genèrica referida a les tres reclamacions que s'han generat arran de la seva sol·licitud (reclamacions 361/2017, 362/2017 i 363/2017), que es troben en fases diferents de tramitació, el 26 de setembre se li reitera aquesta petició de concreció específicament pel que fa a la reclamació 361/2017, que és objecte d'aquesta resolució. No s'ha obtingut resposta de la persona reclamant en el moment de dictar aquesta Resolució.
11. El 4 d'octubre de 2017 la GAIP demana a l'SMAS que indagui i respongui si es podrien obtenir dades relatives al pagament i l'import de les sancions imposades per infraccions mediambientals a partir d'altres bases de dades o aplicatius de gestió econòmica del departament, atès que els programes de gestió electrònica dels procediments sancionadors no incorporen aquest camp.
12. El 5 d'octubre de 2017, la Subdirecció General d'Informació i Foment de la Sostenibilitat de la Direcció General de Polítiques Ambientals i Medi Natural, pertanyent a l'SMAS, respon al

requeriment anterior informant, després de fer les consultes oportunes, que el Servei de Gestió Econòmica no té informatitzada la consulta de les multes relacionades amb els procediments sancionadors objecte de la reclamació i que, per tant, es confirma que per poder llistar els imports corresponents a cada sanció cal *“repassar expedient per expedient, amb la dificultat afegida que els expedients estan en diferents seus dependent de qui porti el tema, és a dir, els podem trobar a diferents unitats de la seu central o als serveis territorials”*. Afegeix que per a l'elaboració de la resposta que ja s'ha facilitat a la persona reclamant (llistat d'empreses sancionades i nif, àmbit material de la infracció, data, tipus o gravetat de la sanció imposada) durant els darrers deu anys ha calgut dedicar-hi 30 hores de treball de personal tècnic superior i 105 hores de treball de personal administratiu, sense comptar amb la càrrega de treball que ha comportat l'elaboració d'informes per part del Cap del Servei. Finalment, annexa un document que conté la relació de sigles que s'utilitzen per a identificar la tipologia de la sanció, per facilitar-ne la comprensió, i reitera que la informació és a disposició de la persona reclamant per si vol accedir-hi presencialment consultant els expedients. D'aquesta comunicació i documentació se'n fa trasllat a la persona reclamant en la mateixa data.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i admissibilitat de la Reclamació

L'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) estableix que les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública poden ser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant de la GAIP. El Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya rau dins l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG i, de conformitat amb l'article 72 LTAIPBG, la GAIP és competent per revisar les seves resolucions limitatives o desestimàries del dret d'accés i atendre les reclamacions que s'adrecin contra ella en aquesta matèria.

El fet que la informació que es demana estigui relacionada amb l'acció pública sancionadora en matèria mediambiental pot fer dubtar de la seva admissibilitat, en la mesura en què la informació mediambiental està sotmesa a un règim especial d'accés regulat per la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (LAIA). En relació amb aquesta qüestió, cal assenyalar que la disposició addicional primera de l'LTAIPBG, apartat segon, estableix que *“l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei”*; d'acord amb aquest caràcter supletori de l'LTAIPBG i considerant que la LAIA no preveu expressament la possibilitat de reclamar davant un òrgan independent i especialitzat com la GAIP en cas de denegació d'accés, cal concloure que és d'aplicació aquesta via addicional i voluntària de garantia en l'accés a la informació també a l'àmbit del medi ambient i que la

GAIP és competent per atendre les reclamacions que se li adrecin per denegació de l'accés a informació ambiental. Així ho ve entenent la GAIP en diverses resolucions, entre les quals la Resolució 211/2017, de 27 de juny, que en el seu FJ primer s'expressa així: *“La LAIA en cap moment no exclou aquesta possibilitat i la permet quan, al regular en el seu article 20 els recursos que es poden interposar contra les denegacions d'accés a informació ambiental, remet als recursos administratius previstos de forma general a la normativa de procediment administratiu comú “i altra normativa aplicable. Entre aquesta altra normativa aplicable s’ha d’incloure la normativa de transparència, que preveu expressament la seva aplicació supletòria en matèria d'accés a informació ambiental, com s’ha vist, i que qualifica a la reclamació davant els nous òrgans de garantia que contempla (com la GAIP, a Catalunya) com a substitutiva dels recursos administratius d’acord amb l’article 112.2 LPAC (article 23.1 LTAIPBGE). La possibilitat de comptar amb una via addicional, voluntària, ràpida i gratuïta de reclamació, davant un òrgan especialitzat i independent com la GAIP, que no exclou el recurs contenciós administratiu posterior, sembla a més plenament coherent amb la finalitat última de la LAIA i de les directives de la Unió Europea que aquesta transposa: proporcionar les màximes garanties al dret d'accés a la informació ambiental com a instrument de protecció del medi ambient. No tindria sentit que l'accés a una informació com l'ambiental, que ha comptat tradicionalment amb un règim d'accés especialment reforçat, no gaudís del mecanisme bàsic de garantia davant la GAIP que l'LTAIPBG i l'LTAIPBGE reconeixen en cas que es vulgui accedir a qualsevol altre tipus d'informació pública.”*

D'altra banda, no és clar que l'objecte de la reclamació pugui considerar-se informació mediambiental, atenent els termes en què la defineix l'article 2 LAIA: informació que versis sobre l'estat dels elements del medi ambient, com l'aire i l'atmosfera, l'aigua, el sòl, etc.; els factors que afectin o puguin afectar aquests elements del medi ambient, com ara substàncies, energia, soroll, radiacions o residus, emissions o abocaments; les mesures impulsades des de les administracions, com ara polítiques, normes, plans, programes, o acords en matèria de medi ambient i activitats destinades a protegir aquests elements o que afectin o puguin afectar-los; els informes sobre l'execució de la legislació mediambiental; les anàlisis de cost benefici o informes de caràcter econòmic utilitzats en la presa de decisions relatives a les mesures i activitats abans esmentades; l'estat de la salut i seguretat de les persones, les condicions de vida humana i els béns del patrimoni històric, cultural i artístic quan es vegin afectats per l'estat dels elements del medi ambient abans esmentats.

És dubtós, a la vista d'aquesta enumeració taxada de matèries que s'han de considerar informació mediambiental, que la informació relativa als indicadors de resultat de l'activitat sancionadora de l'Administració per infraccions relacionades amb el medi ambient tingui encaix en l'article 2 LAIA i, com a tal, pugui ser considerada informació mediambiental a la qual aplicar el règim especial d'accés que s'hi preveu. Tanmateix, l'SMAS ha tramitat la sol·licitud d'accés d'acord amb el procediment d'accés a la informació ambiental que conté la LAIA. En tot cas, vist que el règim de garanties i especialment la via de reclamació davant la GAIP resulta aplicable fins i tot en cas que el règim legal

específic a aplicar sigui la LAIA, i considerant que la reclamació reuneix els requisits establerts a l'LTAIPBG i al Reglament de la GAIP (RGAIP) aprovat per Decret 111/2017, de 18 de juliol, la reclamació és admissible a tràmit.

2. Sobre l'objecte de la reclamació

En primer lloc, cal aclarir que, tal i com resulta dels antecedents, la sol·licitud inicial d'informació abastava les sancions per infracció de la normativa mediambiental de qualsevol tipus; tanmateix, el Departament de Territori i Sostenibilitat ha considerat addient dividir l'atenció de la sol·licitud per part dels tres òrgans que en resulten competents: l'SMAS, l'Agència Catalana de l'Aigua i l'Agència de Residus de Catalunya. La manca de satisfacció en relació amb l'accés ha generat sengles reclamacions que s'han resolt de manera independent, essent aquesta la destinada exclusivament a revisar la resolució de l'SMAS pel que fa a la informació que és en el seu poder, és a dir, la que no fa referència a infraccions de la normativa de l'aigua o de residus.

D'altra banda, resulta igualment dels antecedents que l'SMAS ha facilitat amb, caràcter previ a la reclamació, part de la informació que li va ser sol·licitada. L'objecte d'aquesta reclamació, doncs, s'ha de limitar a aquella informació que no ha satisfet l'SMAS prèviament a la seva interposició el 28 de juliol de 2017, i que d'acord amb la informació facilitada per l'SMAS es concreta en l'import de la multa corresponent a cada sanció, si considerem que el "tipus de sanció" sol·licitada es pot entendre respost amb l'especificació del tipus d'infracció comesa d'acord amb la seva gravetat, i el "motiu de la sanció" que es demanava es satisfà facilitant la indicació de l'àmbit material de la infracció o activitat que es sanciona.

3. Sobre la complexitat de la tasca d'elaboració de la informació que es reclama.

Al·lega el departament, després de comprovar-ho en els diferents programes de gestió electrònica dels expedients sancionadors i de gestió econòmica del departament, que l'import de la sanció imposada arran de cada expedient sancionador és una dada que només està informada en el programari de gestió de les sancions per infracció de la normativa de protecció animal –i en aquest cas, dona la informació- i que oferir-la en relació amb la resta de procediments sancionadors suposaria l'extracció de la informació a partir de la consulta manual de més de 40.000 expedients. Justifica que, considerant l'ampli període de temps que es demana -deu anys- i el fet que es tracta de procediments iniciats en diferents departaments i gestionats electrònicament amb programes també diferents, facilitar la informació de la manera que ja ho va fer prèviament a la reclamació, al mes de maig, li va suposar un esforç molt considerable, que quantifica en més de 135 hores de treball de personal públic. Considera, a la fi, que l'extracció individualitzada d'aquesta dada relativa a l'import de

cada sanció dels més de 40.000 expedients suposaria una càrrega de feina addicional a la que ja s'ha realitzat per respondre i atendre la petició de la persona reclamant que és desproporcionada.

La complexitat de la tasca requerida per a l'elaboració de la informació que es sol·licita constitueix una causa d'inadmissió de les sol·licituds d'accés a informació, d'acord amb l'article 29.1.a) LTAIPBG, i en aquest cas, sembla acreditat que l'extracció manual de la informació relativa a l'import de la sanció econòmica constituïria, per l'elevat volum d'expedients a tractar ubicats a diferents dependències administratives, una tasca que pot considerar-se complexa. D'altra banda, es té molt en compte que l'SMAS no s'ha emparat en aquesta causa per resoldre inadmetent de pla la sol·licitud, sinó que ha aplicat els principis d'accés parcial establerta tant a la LAIA (art. 14) com a l'LTAIPBG (art. 25) i ha dut a terme una tasca de recopilació de dades força laboriosa -tal i com resulta de l'expedient remès i de les nombroses comunicacions d'informació dels diferents serveis que s'ha requerit- per lliurar electrònicament una resposta parcial a la persona reclamant, dins del termini legalment fixat, tan àmplia com li ha estat possible.

Aquesta Comissió s'ha pronunciat en reiterades ocasions estimant que el dret d'accés a informació empara una certa tasca d'elaboració per part de l'Administració a partir de les dades públiques de què disposa, perquè l'LTAIPBG supera i desborda l'àmbit d'accés restringit per la legislació de procediment administratiu als documents preexistents i integrants des expedients administratius, tot ampliant-lo al concepte d'informació pública, que comprèn els documents però també les dades que són en poder de l'Administració. D'acord amb això, és exigible a l'Administració per mor del dret d'accés de la ciutadania una certa tasca d'elaboració o de tractament per a l'extracció d'aquestes dades que consten a registres o arxius; ara bé, aquesta tasca d'elaboració no pot ser desproporcionada o excessiva, tenint en compte que es duu a terme amb personal públic. En el cas que ara es resol, l'SMAS ha dut a terme ja una tasca considerable d'elaboració de la documentació, que permet a la persona reclamant tenir informació útil i valuosa a partir de la qual concretar els criteris de cerca o focalitzar la consulta presencial, per exemple, en un tipus d'infracció de la normativa mediambiental, o en un reiterat comportament infractor de determinades empreses, o concentrant la investigació en les sancions de major gravetat, etc.

La tasca d'elaboració ja realitzada per atendre la sol·licitud facilita a la persona reclamant, doncs, la definició de futures actuacions d'investigació i la concreció de paràmetres de cerca més acurats, que permeten reduir la càrrega de treball necessària ara per a atendre-la en els termes en què es formula, i que per les circumstàncies del cas es considera, efectivament, excessiva.

4.- Sobre la forma o format de l'accés

És rellevat tenir en compte que l'SMAS no denega l'accés a la informació relativa a l'import de les sancions imposades arran de cada expedient sancionador, sinó que expressament ofereix a la persona reclamant fer la consulta presencial dels expedients per obtenir aquesta informació. No

s'invoquen, doncs, per part de l'SMAS límits legals aplicables que justifiquin una desestimació parcial del dret d'accés sinó que, des del reconeixement del dret i l'ofertament de facilitar-li la consulta directa dels expedients, es fan consideracions sobre la complexitat de llistar aquestes dades i oferir-les en format digital tenint en compte que no es poden extreure per mitjans informàtics.

Així doncs, l'acte de l'SMAS que ara es revisa per part d'aquesta Comissió no és pròpiament una resolució desestimàtoria de l'accés, sinó un canvi en la forma o format en què es reconeix l'accés en relació amb la sol·licitud inicial. En aquest sentit, cal tenir en compte que la limitació aplicada a la revelació de les dades personals no es pot considerar pròpiament una desestimació o limitació de l'accés, ja que la sol·licitud demanava noms d'empreses i no pas de persones físiques i, per tant, l'anonimització de les dades personals que ha practicat l'SMAS no comporta una limitació de la informació sol·licitada.

L'article 26.c LTAIPBG indica que les sol·licituds d'accés han de precisar la forma o format en què es prefereix tenir accés a la informació, i l'article 36.1 LTAIPBG estableix que, en principi, l'Administració l'ha de subministrar en el format en què s'hagi demanat; però tanmateix l'article 36.2.c LTAIPBG preveu que l'Administració pot subministrar la informació en un altre format si considera raonable utilitzar un format diferent, sempre que ho justifiqui. D'acord amb això, l'SMAS ha justificat en la càrrega de treball requerida per a la consulta manual dels més de 40.000 expedients el fet de no facilitar l'accés en el format requerit, digital, sinó mitjançant consulta presencial dels expedients.

Les reclamacions davant d'aquesta Comissió comporten la revisió i la resolució sobre els actes de les Administracions que limiten o desestimen l'accés a informació cas per cas, atenent les circumstàncies específiques que presenten cadascun d'ells. Així, si els suports informàtics de gestió de l'SMAS permetessin una extracció de les dades sol·licitades, fins i tot si la seva depuració requerís una certa tasca d'elaboració, aquesta Comissió resoldria de manera favorable el dret d'accés en el format electrònic sol·licitat. Però el cert és que, en aquest cas, s'ha acreditat que respectar el format d'accés triat per la persona reclamant comporta per a l'Administració una càrrega de treball realment desproporcionada, i per això, la Comissió considera que el canvi de format d'accés aplicat per l'Administració està justificat. Tot això, sens perjudici d'encoratjar vivament l'SMAS de proveir-se d'eines tecnològiques que facilitin l'extracció automàtica i la consulta ciutadana de dades tan sensibles i d'interès públic com ho són les relacionades amb la protecció del medi ambient i amb l'activitat sancionadora de l'Administració en relació amb el càstig de les infraccions de la normativa que el protegeix.

D'acord amb l'exposat, es desestima la reclamació d'accés a l'import de les sancions en format electrònic, tot instant l'Administració a facilitar al màxim la tasca de consulta directa dels expedients de la persona reclamant.

5. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 6 d'octubre de 2017, resol per unanimitat:

1. Desestimar l'accés en format electrònic als imports de cadascuna de les multes imposades per l'SMAS a empreses durant els anys 2006 al 2016 per infracció de la normativa mediambiental.
2. Requerir l'SMAS del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat a facilitar al màxim les condicions de consulta presencial d'aquesta informació.
3. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta Resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 361/2017 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 6 d'octubre de 2017

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.